

Echschaaijing en allementaosie

't Was in de hôôgtijdaege van de baggerwêreld en in ons durrep ok nie aal z'n daege hosannao en rozegeur en maoneschijn. D'r wier bakke mè geld verdiend deur de baggermaotschepije en zôôdoende verdiende ok de loi die buitenaf wazze 'n dik lôôn. D'r wiere huize, oto's en bôôte gekocht en Slierecht was 'n welvaerend durrep. Mor zô haaleverwege de jaere zestig begonne d'r in sommige huwelijke perbleme te komme. In 'n ver buiteland en dan 'n jaer, of zellefs aanderhaalef jaer weg van huis en haerd. Dà was voor de baggeraer nie makkelijk, mor ok nie voor de vrouw en de kaainder. As kaaind wis ie nae 'n jaer amper hoe je vaoder d'r aailijk uitzag. End jaere zestig, begin jaere zeuventig was d'r êêst 'n nôôm vâ mijn die gong schaije en daernae m'n ouweloï en vervolleges nog 'n handvol nôôme en neve. Aallemael baggerloi die 'n jaer of langer in Aofrikao, Oraobië of de Seychelle aan 't waarek wazze. In 1970 had Slierecht volleges 'n landelijk dagblad, êên van de hôôgste percentaozies echschaijinge. Dà had verschillende oorzaoke. Uit mekaor gegroeid, vervreemding of drank, mor soms ok wel dat 'n baggeraer een aandere vrouw had ontmoet, aareges in 'n stad in 'n ver land. Sommiges van die loi kwamme nooit meer vrom en aanderes wiere jaere laeter weer op d'n dijk of aan de Singel gesinjeleerd. 'n Allementaosie plicht was 'r nò nie en de achtergebleve vrouw en kaainder mosse mor afwachte of 'r ooit nog 'n bietjie geld binnekam. Nae de grôôte baggerstaoking in 1971 kwamme d'r betere verlofregeling en nae de staoking van 1981 kwamme d'r nog beterdere aarebaidsvoorwaerdes. In 1994 kwam d'r uitaaindelijk toch nog 'n wettelijke allementaosie plicht. 't Kwam ok wel-is voor dat 'n baggervrouw ter ore kwam dat heur ozôô vrôôme en keurige man in 't buiteland inêêns veraanderde in 'n fêêstnummer en 'n schuinmecheerder en dà de vrouw zellef mor besloot om de koierlatte te neeme. Zô hoorde 'k vroeger 'n staarek verhaol over 'n baggeraer en z'n vrouw (wâ we netuulijk met 'n korreltjie zout motte neme) laete we ze voor 't gemak mor effies Jip en Janneke noeme. Jip kwam trug uit 'n ver buiteland en sting op Schiphol te wachte op Jannekes, ze had hum geschreve ik kom ie met 'n taxi ophaole. Nae 'n uurtie wachte was Jip 't zat en nam zellef 'n taxi richting Slierecht. Thuisgekemme sting die voor 'n onverlicht huis. En zô waer, de achterdeur was nie op slot. Hij liep naer binnene en daer staot 'n enorme grôôte pan op 't vuur met 'n grôôte blaauwgrijze bezaltkaai in 't kokende waoter. Op 't aanrecht lag 'n briefie: As tie gaor is kom ik trug, Janneke.

Een mandemaokertie